

Motion till riksdagen 2013/14:U254

av Mikael Oscarsson (KD)

Internationell religionsfrihet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka mer aktivt för kristnas och andra minoriteters väl i Mellanöstern.

Motivering

Religionsfrihet är inte en perifer mänsklig rättighet, utan en av demokratins mest centrala. Till denna frihet länkar den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna så grundläggande friheter som tanke- och samvetsfrihet. I artikel 9 kan vi också läsa att ”denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro” och ”frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt, utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, sedvänjor och ritualer”.

En gemensam faktor som går att urskilja i många av de länder som i dag inte respekterar de mänskliga fri- och rättigheterna är därför bristande religionsfrihet. Ja, det är många gånger här disrespekten börjar, eftersom såväl religiösa som sekulära livsfilosofier innefattar de mest djupgående övertygelserna. Det är därför också viktigt att kampen för mänskliga fri- och rättigheter har ett starkt centrum kring just religionsfriheten.

De flesta bedömare är överens om att kristna minoriteter i dag formar den mest förföljda gruppen i världen. Detta inte minst i länder som Egypten, Libyen och i de palestinska territorierna efter det som tidigare kallades den ”arabiska våren”. Pietro Marcenaro, som ingår i den italienska delegationen till Europarådets parlamentariska församling, har i rapporten ”The situation in the Middle East” pekat ut behovet av att brådska ingripa till skydd för religiösa minoriteter i denna del av världen. Både kvinnors situation och respekten för minoriteters rättigheter har försämrats just i de länder där den arabiska våren inleddes. Marcenaro påminner om den enhälligt antagna ”Re-

Fel! Okänt namn på

kommandation 1957” från år 2011 om våld mot de kristna i Mellanöstern. Där lyfts fram hur samexistens mellan olika religiösa grupper är ett tecken på fungerande pluralism, och något som gynnar demokratiutveckling och mänskliga rättigheter. Samtidigt uppmanas till medvetenhet kring behovet att bekämpa fundamentalism, som ofta utgör en grogrund för totalitarism och terrorism.

Om situationen för religiösa minoriteter, i exempelvis Irak, inte åtgärdas kan det resultera i att kristna grupper i Mellanöstern försvinner. Detta vore inte bara till förfång för de kristna minoriteterna, utan också för de muslimska majoriteterna. Sverige måste därför utifrån rekommendationen verka för de kristna minoriteternas väl i Mellanöstern!

Kriget i Syrien skapar just nu en särskilt svår situation för religiösa minoriteter, och en människorättsorganisation skriver:

De kristna i Syrien befinner sig i en extremt utmanande situation när konflikten mellan rebellerna och regeringen fortsätter. Många inom rebellstyrkorna är kända för att vara utländska stridande med kopplingar till islamistiska terrororganisationer och är antikristna. Dessa grupper har förstörat motsättningarna mellan syrier från olika religiösa traditioner och har skapat konflikter där det tidigare fanns tolerans.

(Källa:<http://www.persecution.org/2013/06/10/christian-syrians-return-home-to-find-rubble-and-graffiti/>).

Mot denna bakgrund måste den svenska regeringen, i sina kontakter med makthavare i Mellanöstern, vara snabb att bekräfta den rätt som individer och religiösa minoriteter har till skydd mot varje handling av förföljelse på grund av religiös tillhörighet.

Stockholm den 5 september 2013

Mikael Oscarsson (KD)